

Déjà vu

VISSZHANG - LVI. évfolyam, 49. szám, 2012. december 7.

Bármennyire felháborított is, valójában nem lepett meg, amikor a múlt hétfőn a jobbkios hazafi azzal állt elő, hogy ideje felmérni, hányan vannak az itt élő zsidó származású emberek között, különösen a magyar Országgyűlésben és a magyar kormányban, akik bizonyos nemzetbiztonsági kockázatot jelentenek. Rögtön eszembe jutott, hogy nem is olyan régen volt itt már lajstromozás az ország nemzeti érdekeinek ártókról. Majdnem napra pontosan 12 éve, 2000. november 30-án az európai integráció aktuális kérdéseiről rendezett vitanapon Orbán Viktor miniszterelnök egy listát lobogtatott a parlamentben. „Elkészítettem egy összeállítást, amely arról szól, hogy mely pártok képviselői vagy mely pártokhoz tartozó értelmiségiek, a világ mely lapjaiban, mely fórumaiban mit mondtak a magyar demokrácia fogyatékoságairól és arról, micsoda veszély fenyegeti Magyarországot a demokrácia hiánya miatt” – fedte fel a listakészítés titkait Orbán. Ezután arról, hogy „ki, hol, hányszor ártott Magyarország nemzeti érdekeinek nyilatkozataival, nem lesz érdemes vitatkozni” – magyarázta. A feszültséget fokozandó nem mutatta vagy mondta meg, kik ezek a szégyenteljes figurák, de megígérte, hogy aki kíváncsi a bűnösök névsorára, megkaphatja. Akkor ugyanis még nem önbevallásos alapon ment – ahogy azt Novák Előd elvárná – a lajstromba vétel, állítólag a Miniszterelnöki Hivatal szorgos médiafigyelői írták össze a hazájukat külföldön lejárató, (el)áruló idegenszívűeket.

A tizenvalahányas listán – édesapámmal és a húgommal – én is szerepeltem, mindjárt három büntetéssel. Két külföldi lapnak adott nyilatkozat mellett a harmadik „lejárató akciót” abban vélték felfedezni, hogy a *Limes* olasz geopolitikai folyóirat *Antiszemitizmus Orbán Magyarországon* című írásának szerzője egy lábjegyzetben köszönetet mondott nekem a tanulmánya elkészítéséhez nyújtott segítségemért. A *Limes* szerkesztősége nyilatkozatban tiltakozott a listázás ellen, és feltette a kérdést: vajon ez lenne-e az első lépés „Magyarország ellenségeinek” lajstromozására, és a kormány tervezi-e a cáfolhatatlan ismertetőjegyek közzétételét, amelyek birtokában bármely pillanatban azonosítható lesz majd az „ellenség”, legyen az Magyarországon vagy külföldön. Borókai Gábor akkori kormányzóvivő így nyugtatta meg (több csúsztatással, pontatlan fordítással, de hát a listák már csak így készülnek) az olasz tiltakozókat: az írás „...csak azért szereplője az összeállításnak, mert szerzője forrásai között azt a Vásárhelyi Júliát jelöli meg, aki magyarországi (sic!) újságíró, és aki hírünket vitte Rómába. Az idézett cikk többek között arról ír, hogy »az Országgyűlésben is polgárjogot nyert a vérfagyasztó antiszemita és idegenellenes retorika«”.

Tényleg 12 éve volt? Mintha tegnap történt volna.